

R O M Â N I A
ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 5470/2013

Ședința publică de la 30 mai 2013

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată la data de 29 noiembrie 2011 sub nr. 1315/36/2011, reclamantul M.C.T. a chemat în judecată pe pârâta A.N.I., solicitând instanței ca prin hotărâre judecătorească să dispună:

1. Anularea actului administrativ constând în raport de evaluare înregistrat sub nr. 119720/G/II/09 noiembrie 2011 emis de pârâta A.N.I., în conformitate cu dispozițiile art. 1, art. 18 din Legea nr. 554/2004;
2. Suspendarea efectelor actului administrativ contestat în cadrul procedurii prealabile administrative, respectiv Raportul de evaluare înregistrat sub nr. 119720/G/II/09 noiembrie 2011, în conformitate cu dispozițiile art. 14 - 15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ;
3. Obligarea la plata sumei de 500.000 RON cu titlu de daune morale;
4. Obligarea la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu dispozițiile art. 274 C. proc. civ.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, în fapt, la data de 09 noiembrie 2011, A.N.I., în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 176/2010, a emis actul administrativ constând în raport de evaluare reținând în esență existența stării de incompatibilitate, sub două aspecte, pe de o parte, calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în AGA a S.C. A.P.I.M. S.R.L., iar pe de altă parte calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în A.G.A. a S.C. RAJA SA; în plus, în raport de existența acestor presupuse stări de incompatibilitate, s-a reținut și obligativitatea de a completa declarațiile de interese conform dispozițiilor legale, însă această chestiune intră sub incidența legii penale, în opinia redactorului raportului de evaluare.

În referire la cererea de suspendare a efectelor raportului de evaluare și condițiile admisibilității unei astfel de cereri privind suspendarea temporară a actului administrativ, potrivit art. 14 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 554/2004, a apreciat reclamantul că sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții: existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente sau a unui prejudiciu material viitor.

a) în ce privește condiția existenței cazului bine justificat, astfel cum este definit de art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, a învederat că toate argumentele expuse în cererea de chemare în judecată sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ a cărei suspendare o solicită pe această cale.

Astfel, a susținut reclamantul, la data emiterii actului administrativ contestat nu exista nicio situație de incompatibilitate, de genul celei reținute în motivarea Raportului de evaluare, dar și actului subsecvent acestuia, constând în Ordinul Prefectului nr. 773/2011, deoarece la data de 24 iunie 2009, reclamantul demisionase expres, în scris, din calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în Adunarea Generală a Asociaților a S.C. A.P.I.M. S.R.L.

b) în ceea ce privește cea de-a doua condiție cu referire la paguba iminentă, definită de art. 2 alin. (1) lit. ș) teza a II-a din Legea nr. 554/2004, a învederat că aplicarea actului administrativ atacat se va transpune în demersul ce va fi efectuat de prefect, respectiv acesta va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar și, în aceste condiții, reclamantul se află în pericolul iminent de a rămâne fără loc de muncă și lipsit de mijloacele de câștigare a existenței. Totodată, prin repunerea în situația anterioară și achitarea salariilor convenite, în cazul admiterii acțiunii pe fond, va rezulta perturbare previzibilă gravă a funcționării Primăriei Municipiului Mangalia, cauzată exclusiv de aplicarea Ordinului nr. 773/2011 emis de Prefectul județului Constanta.

Pe fondul cauzei, a criticat actul administrativ emis de A.N.I. sub următoarele aspecte:

1. La data emiterii actului administrativ contestat nu exista nicio stare de incompatibilitate a sa, în calitatea sa de Primar al Municipiului Mangalia, temeiul de fapt și de drept al evaluării efectuate prealabil întocmirii raportului final nu exista.

2. Starea de incompatibilitate a Primarului Municipiului Mangalia datorată calității de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în Adunarea Generală a Asociaților a S.C. A.P.I.M. S.R.L., nu poate fi încadrată în niciunul dintre temeiurile de drept referitoare la incompatibilitățile funcției de primar conținute de art. 87 din Legea nr. 161 din 19 aprilie 2003.

3. Pornind de la faptul că a avut calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia (organism care se încadrează în prevederile art. 23 din Legea 215/2001 a administrației publice locale și care este de fapt o autoritate a administrației publice locale) în Adunarea Generală a Asociaților a S.C. A.P.I.M. S.R.L. nu de reprezentant al unei unități administrativ-teritoriale, așa cum definește Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale la art. 20 alin. (1) unitățile administrativ-teritoriale (comunele, orașele, municipiile și județele sunt unități administrativ-teritoriale în care se exercită autonomia locală și în care se organizează și funcționează autorități ale administrației publice locale), reclamantul, în susținerea tezei de mai sus, a invocat și situația de fapt conform căreia Consiliul Local Mangalia și Municipiul Mangalia, sunt două entități total distincte, stare de fapt care face evidenta diferența dintre cele două entități și diferența de situație juridică dintre acestea.

5. Referitor la obligativitatea completării declarațiilor de interese, a susținut reclamantul că punctul de vedere exprimat de A.N.I. în cadrul actului administrativ constând în raport de evaluare este neîntemeiat și nelegal.

Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului a formulat cerere de intervenție, depusă la dosar la data de 11 ianuarie 2012, solicitând anularea actului administrativ constând în raportul de evaluare înregistrat sub nr. 119720/G/U/09 noiembrie 2011 emis de pârâta A.N.I. și suspendarea actului administrativ contestat în conformitate cu dispozițiile art. 14 - 15 din Legea nr. 554/2004.

La termenul de judecată din data de 11 ianuarie 2012, reclamantul a depus la dosar declarație notarială privind renunțarea la judecata capătului 3 al cererii de chemare în judecată, autentificată la BNP F.V. sub nr. 27/04 ianuarie 2012.

Curtea, în ședință publică din data de 11 ianuarie 2012, a constatat, din conținutul cererii formulate de Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului, că este o cerere de intervenție accesorie în interesul reclamantului și, deliberând, a respins cererea de intervenție formulată de Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului și totodată, a luat act de renunțarea reclamantului la judecarea capătului de cerere nr. 3 din acțiunea introductivă, referitor la obligarea pârâtei la plata de daune morale, renunțare dată prin declarație autentificată la BNP F.V. sub nr. 27/04 ianuarie 2012.

Totodată, față de soluționarea pe fond a cauzei, Curtea a constatat că cererea de suspendare este rămasă fără obiect.

Prin Sentința nr. 41/CA din 25 ianuarie 2012 Curtea de Apel Constanța a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul M.C.T., având ca obiect anulare act administrativ - suspendare executare act administrativ.

Curtea a constatat că există un caz de incompatibilitate de natura celui reglementat de art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003, întrucât Consiliul Local Mangalia putea desemna un reprezentant al său în AGA S.C. RAJA S.A. doar în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 36, alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

În opinia instanței este vorba, așadar, de un mandat legal conferit consiliului local de către unitatea administrativ-teritorială și de un mandat convențional al consiliului local către cel care îndeplinea și funcția de primar, astfel că s-a ajuns în situația de a fi reprezentat acționarul Municipiul Mangalia de către reclamantul T.M.C., în calitate de primar, cumulul fiind interzis în mod expres prin prevederile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003.

În ceea ce privește participarea reclamantului în Adunarea Generală a Acționarilor din cadrul S.C. A.P.I.M. S.R.L. în calitate de reprezentant al Consiliului Local Mangalia, Curtea a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile referitoare la incompatibilitatea prevăzută de art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003, întrucât această societate comercială nu este una de interes local.

Cum dispozițiile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003 interzic cumulul funcției de primar cu cea de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local, Curtea a constatat că nu se verifică în această situație cazul de incompatibilitate identificat de pârâta A.N.I., cât timp participația reclamantului s-a realizat în cadrul unei societăți ce nu poate fi considerată de interes local.

Însă, reținându-se anterior existența certă a unei incompatibilități față de dispozițiile suscitute pentru S.C. RAJA S.A., Curtea a menținut actul administrativ contestat, respectiv raportul de evaluare întocmit la data de 09 noiembrie 2001,

prin care s-a identificat în mod corect această stare de incompatibilitate în care s-a aflat reclamantul în perioada 03 noiembrie 2008 - 24 iunie 2009, fiind încălcate prevederile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003 prin exercitarea unui cumul de funcții interzis.

Împotriva sentinței pronunțată de Curtea de Apel Constanța a declarat recurs reclamantul M.C.T. solicitând în principal casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, iar în subsidiar modificarea hotărârii recurate în sensul admiterii acțiunii și dispunerea anulării actului administrativ constând în Raportul de Evaluare.

Înalta Curte sesizată cu soluționarea recursului declarat de M.C.T. împotriva Sentinței nr. 41/CA din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Constanța, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, mai înainte de a cerceta motivele invocate, constată că recurentul a formulat, în temeiul art. 247 din C. proc. civ., o cerere de renunțare la însuși dreptul pretins.

Văzând dispozițiile legale prevăzute de art. 247 din C. proc. civ., se reține că spre deosebire de renunțarea la judecată, care nu se poate face după ce s-a intrat în dezbateră fondului și cu atât mai puțin în recurs, decât cu învoirea celeilalte părți, renunțarea la însuși dreptul pretins se poate face în orice fază a procesului, deci și în recurs, chiar fără învoirea părții adverse.

În caz de renunțare la însuși dreptul pretins, instanța pronunță o hotărâre prin care respinge cererea în fond. Ca urmare, renunțarea la drept nu se poate presupune, ci trebuie să rezulte dintr-o declarație expresă din partea titularului dreptului sau din fapte neechivoce a căror interpretare să ducă în mod necesar, la o singură concluzie, și anume aceea a renunțării la drept.

Renunțarea reclamantului la însuși dreptul pretins va avea ca și consecință juridică respingerea ca inadmisibile a cererilor de intervenție în interes alăturat recurentului-reclamant, formulate de C.T., R.C., A.N., M.M.V., M.F.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

În temeiul art. 247 alin. (1) C. proc. civ. - 1865 ia act de renunțarea recurentului-reclamant la dreptul pretins prin acțiunea formulată în dosarul nr. 1315/36/2011.

Admite recursul declarat de M.C.T. împotriva Sentinței nr. 41/CA din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Constanța, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Anulează sentința atacată și pe fond respinge acțiunea formulată de reclamantul M.C.T.

Respinge ca inadmisibile cererile de intervenție formulate de C.T., R.C., A.N., M.M.V. și M.F. în interesul recurentului-reclamant.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 mai 2013.

Procesat de GGC - AM

